

näha, kui kalendrisaba jõuaks ära saada. Tahaksime kõik nähtust ja kuulduft paberi peale linnitada, siis võiks sellest weike raamatufene täis saada, kellel enam ega vähem sisu sees ei tohiks olla, kui teistel, mis iga aasta tosinate kaupa turule wiitakse ja kirju kaante pärast mitmes paigas kaa ostjaid leiavad. Roh, paberi waabrikute peremehed ja mõned teised — tahawad kaa elada. Kellel üleliiga aega on, ja kes silmasulutamisest lugu ei pea, võib neid kõik läbi lugeda, meie ei lähä neid keelama. Teine lugu oleks, kui selle peale wastust peaks antama: mis rohi kõige parem peaks olema, neid kirjaputukaid ärahäwitada, mis aega mööda meie metsadele suurt kahju saawad tegema? — Hambawalu wasta teataks palju abirohtu juhatada, sellest sagebalt üks ainuke ei aita, — seesama sugune lugu võiks kaa kirjaputukatega olla — aga lähme pulma tagasi, kus roog praegu parjalt lauale kannetakse.

Pärast sööma läksime kõik õue peale; meie wanimad mehed istusime puude warju, suitsetasime pipu, westsime magusat juttu ja lastsime wahewahel illes kannust kuiwand kurfu. Nooremad inimesed latlid ja kargasid lusti pärast, mis kül wana Põllupapil natuke wasta meelt käis, aga mis tema ommeti teiste ei wõinud teha, sest et Peter Mõistand ette tinginud, oma kodu sedawiisi pulma pidu walmistada, kuda ta ise tahtis. Seda waiksem oli teisel pääwapulmapidu ülewainul, kust palju muud healtsemist ei tõusnud, kui laulud enne ja pärast sööma. Pärast sööma rakkendati pulmaliste hobused wancrete ette

ja kõik saaja sõitis ühes koos Wareksele, uut elumaja waatama, mis nii kauget walmis oli, et muud ei puudunud kui ukseid ja aknad. Kes paari aasta eest seal käinud ja weel mälestasiwad, mis wilja äbarifud siis Warekse põllul kaswid, pidiwad tänamust õnnistust nähes pea aegu endist külarahwa arwamist tõeks pidama, et Mihkel Põllupapil üks tont wõida olla, kes seda muutmist sigitanud. Jah, temal oli tõeste üks tont, kes peremehe osawas peaaus elas ja sealt käsi ja jalgu õpetas, mis ja kuda wiisi igapääwased tööd pidid korrale toimetatud saama. Ehk kül uus hoone wast paari nädala eest walmis saanud, leiti õu laastudest ja prügist puhtaks koristatud, kui ei oleks sel aastal siin midagi ehitamise tööd tehtud. Kõik ajad õue ümber nähti uued ja tugewad. Endine wana kaew, mis põuasel suwe aeal enamist kuiw seisfis, leiti nüüd poolteist sülda sügawamaks kaewatud, ilusa rakketega kui nukkude õue peal, rohkem poolelt selge külma weega täidetud, et inimestel ja elajatel we puudust karta ei olnud. Õue ümber istutatud puud näitaswad juba, mis kaunist pääwawarju nemad mäne aasta pärast saawad andma. Lojuse kari oli praegu lihawam kui mitmes teistes külapereades Jaani pääwa aeal; siin ei olnud kõigel talwel ei söögi ega rowitsemise puudust olnud, mis läbi täanawune ruffi ülwiks walmistatud kesa rohket sõnnikut saanud. Sõjisel roogitud heinamaal nähti rohuseemnega külwaud mättaste asemel kenasalt haljendama, ja kui wifati omal aeal üle saab käima, ei leia ta kuskil enam linnitust ees. Ükski töö ei maksa nii ruttu oma kulu